

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้พุ่ม หรือไม้ต้นขนาดเล็ก ไม้ผลัดใบ สูงถึง 25 ม. ลำต้นเล็ก แตกกิ่ง แนวนอนใกล้ปลายปลายต้น เปลือกสีครีมถึงน้ำตาลอมเทา เรียบ ใบ รูปขอบขนานถึงรูปไข่ หอกแกมขอบขนาน กว้าง 5-7 มม. ยาว 14-25 ซม. ปลายแหลมโคนแคบ เนื้อคล้ายหนังสีเขียวเข้มเป็นมัน ด้านบน ด้านล่างสีขุ่น มีขนสั้นสีน้ำตาลอมส้ม ซึ่งดูออกง่ายเมื่อยังอ่อนต่อไปเกลี้ยง เส้นกลางใบนูนหรือค่อนข้างแบน ด้านบนโคนกว้าง เส้นใบประมาณ 20 คู่ ค่อนข้างตรง เป็นมุมแหลมชัน นูนทั้งสองด้าน เส้นใบย่อยเป็นชั้น บั่นโต ก้านใบใหญ่ ยาว 0.6-1 ซม. เป็นร่องด้านบน กิ่งอ่อนสีน้ำตาลเข้มมีขนสีน้ำตาลแน่น ดอก สีเขียวอ่อนถึงสีเหลือง กลิ่นหอมอ่อน ออกเป็นช่อ 2-3 ดอก ก้านช่อดอกแข็ง ออกตรงข้ามใบหรือเหนือซอกใบ ก้าน ดอกยาวประมาณ 5 มม. มีขนสีสนิมกลีบเลี้ยง รูปไข่กว้าง ยาวประมาณ 1 ซม. ปลายแคบโค้งกลับ โคนเชื่อมกันไม่ซ้อนกันขนแน่นด้านนอก กลีบดอก คล้ายสายเข็มขัด โคนป่อง กว้าง 0.5-1 ซม. ยาว 2-9 ซม. ค่อยยาวขึ้นแนบชิดกัน คอดเหนือส่วนสืบพันธุ์ ไม่ซ้อนกัน เกสรเพศผู้จำนวนมาก อยู่รวมกันเป็นก้อนใหญ่ล้อมรอบเกสรเพศเมียซึ่งมี 1 อัน ยอดเกสรเพศเมียรูปจาน ผล รูปไข่กว้างถึง 5 ซม. ยาวถึง 7 ซม. สีเขียวอมเทาถึงแดงขุ่น เกลี้ยง ผนึ่งผลหนา ออกเดี่ยว บนก้านผลใหญ่ ยาวประมาณ 1 ซม. ก้านช่อดอกแข็ง มีหลายเมล็ดเรียง 2 แถว พบตามป่าดิบ

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, ไจมอน พินดา สิทธิสุนทร ก่องกานดา ชยาฤดี ไม้ป่าภาคใต้ - พิมพ์ครั้งที่ 1-กรุงเทพฯ :โครงการจัดพิมพ์คปฟ. 2558. 768 หน้า

ภาพประกอบ : 2 ภาพบน ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์มรดกอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ภาพล่าง : Simon Gardner

